

מסורת הש"ס

(א) [ברכות: טו] וסם [קמח]
(ב) [גירסא הר"ף וירא] וסם
ר' יצחק אומר עד בין כי
יביל אחר עד למטה [טו].
(ג) [קמח: נד.] (ד) [מנחת
סוף.] (ה) [זיל: מנחת
מלכות כע"כ.] (ו) [זיל
דנא.] (ז) [זיל: לו.] (ח) [מנחת
סוף: לקח: מה:] (ט) [ע"כ
פירושו לפי לשון אחר].
(י) [עין ד"א:] (כ) [עין
מהר"ם].

הגהות הב"ח

(א) גם' רבי ינאי אומר עד
למטה:

לעזי רש"י

איברי"ש [איברי"ש].
סרעפת.
טינב"א. דק. רזה.

מוסף רש"י

הא נשתיר הימנה
כלום בשורה. דעמך
לבינאלות וליהרפלות
הפרוס עמי קמו. עשירין
מקמצין. ר' שמעון שהר
בן נשיא ונשיא היה. קמין
פלני (נחמה 19). במקום
שהיא חיה. פי' דהיט
במקום שגליה נחלר הכד
(הפרוס שם).

ועד ככלל. והכי קאמר מן הראש ועד בין הפרשה הראשונה וכל
אחרת בין אבכל טרפה או דלמא הכי קאמר עד ולא עד ככלל
וערפא שמיא כשרה שניה איני יודע ה"ה לראשונה דמספקא ליה
ממילא משמחמ ולא אנטרן לפרשי ראשונה ושניה איני יודע
וכיון קאמר ודאי טרפה עד אמת

לֹא הָיָה כִּלְלָה מְכַלְל דְּמַכְלֵן וְעַד
שְׁלִישִׁית מִסְפָּקָא לִיה וְחֵדָּה מִיֵּיחִי
הָיָה דְּנִקֵּט לֹא מִיחָא שְׁנֵיה כְּשִׁלְשִׁית
קֹלָפֹא: **אִסְרֵי עַד וְלֹא עַד כִּלְלָה**
כִּי פִרְשָׁה מִחוּ. נִפְסַק הַחוּט גְּדוּלָּה
כִּנְגֵּד פִּי הַפְּזוּלִין הָרֶאשׁוֹנִים בְּמָקוֹם
הַפְּזוּל מִחו כִּלְלָה טֶרְפָּה הוּא אִי כִּלְלָה
אִינִי יוֹדֵעַ הוּא מִי אֲמַרְנִין עַד בִּין
רִיבָא: וְפִי הַפֶּרֶשָׁה טֶרְפָּה אִלּוּ הָיָה
וְהָאִסְרֵי עַד וְעַד כִּלְלָה. לִכְלֹא
וְלִמְיַעֲבִי כִּפִּי הַפֶּרֶשָׁה מִדִּי דוּדְאִי
טֶרְפָּה לְחִפְּלֵי חוּט כִּנְגֵּד הַסֶּפֶק
שֶׁנִּסְתָּן שֶׁנִּי הַפְּזוּלִים טֶרְפָּה וְכִ״שׁ פִּי
הַפְּזוּל הָרֶאשׁוֹן אֵלֶּה הִנֵּה קָא מִינִיעֵב
לִי וְלִי נִפְסַק הַפְּזוּל עֲלֵמֹן מִי חוּט
מִחוּ וּבִפְרָשָׁה רֶאשׁוֹנָה קָא: **סִידוּן**
הַיָּגִי מֵאִי לֹא רֶאשׁוֹנָה וְשֵׁנִיָּה לֹא
שְׁלִישִׁית. מֵאִי לֹא פִּיזוֹל רֶאשׁוֹן וְעַד
לְחוּט עַד אַחֲרָה עֲדִינִי כִּלְלָה פֶּרֶשׁוֹת
אִלּוּ כִּלְלָה סֶפֶק הוּא וְכֵן שֶׁנִּי לְשׁוֹן
מִחוּ. **לְשׁוֹן אַחֵר בִּין הַפֶּרֶשׁוֹת הֵן**
לְלֵעוֹת קִטְעוֹת שֶׁל אֵלֶּיָּה. פֶּרֶשׁוֹת הוּא
בִּפְרִי הַמִּפְרָשִׁים בִּין אֵלֶּה לְלֵעוֹ. (בִּין)
הַפֶּרֶשָׁה לְלֵעוֹת שֶׁל פֶּרֶשָׁה
הַפֶּרֶשָׁה: גִּדִּי שֶׁנִּי. מִי: בְּלִיעוֹת טַפִּי.
הַלְלֵעוֹת בְּלֵעִין וְאִין יִכְרִין כֶּשֶׁהוּא
מִי: בְּלִיעוֹי טַפִּי. וְנִפְסַט הַכֶּשֶׁר
הַכֶּל דּוֹמֵה לְלֵעוֹת. וְכֵן לְשׁוֹן זֶה אֵי
הַפֶּרֶשָׁה לִי וְמִפִּי גִּלּוֹן שְׁמַעְתִּי: עַד
לְחוּט. עַד בִּין הַפֶּרֶשָׁה רֶאשׁוֹנָה
הִינֵינוּ אֵלֶּה רֶאשׁוֹנָה שֶׁל אֵלֶּיָּה:
פֶּרֶשָׁה. אִם נִפְסַק הַחוּט: כְּעִי רַב
הוּא עַד וְעַד כִּלְלָה. שֶׁאִם נִפְסַק
הַחוּט כִּנְגֵּד לֹא רֶאשׁוֹן הָרֶאשׁוֹן טֶרְפָּה
הָיָה מִי קָא בִּין שְׁנֵי פֶּרֶשׁוֹת שֵׁשׁ
הַפֶּרֶשׁ בִּין לְלֵעוֹת גְּדוּלוֹת: וְלֹא
עַד כִּלְלָה. וּבְכִלְלָה אִינִי יוֹדֵעַ הוּא:
פִּי פֶּרֶשָׁה. נִפְסַק הַחוּט אֵלֶּל מַחֲלָה
הַעֲסֵם וְלֹא כִנְגֵּד מִמֶּנּוּ מֵאִי כְּדִי
עֲסֵם מִשִּׁבִּי וְאִינִי יוֹדֵעַ מִי כְּדִי

וְפֶרֶשָׁה קָמְיִיחָא חֲשִׁיב וְעִרְפָּה. וְלֹא נִירִידָה דְּהֵא וְדֵלִי מִן הַפֶּרֶשָׁה הִיא
 אֵלֶּה מִזֵּין הַפֶּרֶשָׁה: **פֶּרֶשָׁה עֲלֵמָה.** וְנִפְקָה הָיוּט כְּנֵגַד פֶּרֶשָׁה שְׂוִיה
 שְׂמֵר שְׂכִין אֵלֶּה רָשָׁיון לִשְׂמֵי מִזֵּה כְּבָדִי רָשָׁיון שְׂדִין לִיה וְעִרְפָּה אִף
 כְּבָרָה שֶׁנֶּחֱדָה שֶׁנֶּחֱדָה שֶׁנֶּחֱדָה לִיה וְדֵלִי יוֹדֵעַ: **מִדּוּן כְּבֵשָׁה.** אִם נִפְקָה
 וְהָיוּט כְּנֵגְדוֹ. וְהֵלֶּכִי לִישָׁא בְּרַם מֵאִי אִף פֶּרֶשָׁה שְׂוִיה. וְיִמְפִּי גִּלְיוֹן
 אַחֲרָה שְׂמַעְתִּי פֶּרֶשָׁה עֲלֵמָה נִשְׁכַּר הֵלֶּכֶ עֲלֵמָה. וְלִשְׁוֹן מוֹרֵי הָרָשָׁיון הַגּוֹן
 וְסִיגִי מִנְחָלִיו לֹא כְּלִמָּוֶת גְּדוּלוֹת הוּא עִיקָרֵי: **עַד לַמַּעֲמָה.** מִנְחָפִי
 הוּא מִן חוּט הַשְּׂדֵרָה דְּלִיָּה: **וְלִרְשֵׁי לֵקֶשׁ עַד כְּנֵגַד כִּין אֲנָפִיסִי**
וְיִמְפִּי מֵאִי: וְלִשְׁוֹן לִיה דְּכִי נִשְׁאָה. שְׁלֹחַ כְּשִׁלְיוֹ שֶׁלֶךְ אֵלֶּה: **וְהֵא**
אֵלֶּה פֶּקֶן. גְּבִי אֵלֶּה כְּשִׁרּוֹת כְּמַתִּי (לְקַח מֵהָ): **וְרִיק לֵה.** לְבַהֲמָה שֶׁלֹּא
 שְׂמֵיחֵר כִּי מֵיִת מִן הַכֵּבֶד דִּקְבָּר עִרְפָּה: **מַעֲבִיל לֵה.** אוֹרְכֵלָה. וְכֵל
 מִתְּחַלְכֵּל ע"י טִיבּוֹל חוֹמָה אִף הָרוּסָה כִּךְ שְׂמַעְתִּי. אֲכֵל נִרְאֵה צִינִי
 וְאִיִּסּוֹר הַיִּבִּיר טִרְפִּי וְנִתְּשָׁה לִיה שִׂיד לְמַתִּי חֲרִירָה מְוִטְבִּיל לֵה

הענין הזה והמחבר דברי קאמיר רבי חיים זיוה"ל נכבד של כל
על גב דלאו בשר הוא קאכיל ליה משום גריאותא דקסבר נשמה חלו
(ג) הוזהר שיצירא חומר כות בשר קודם שחלל נפשה הילכך אם
נצי כדי להעלות ארוכה אלל שוירא פורחא מקום חלוי דמרה דא
על גב דנא לא נצי היה. ומקבל נשמה עשר: **עלמאסא**. חיל הלטון:
מקום שיהי חיל. שבעד חיל משם דהינו מקום חלוייהו כשהיא
ביותרת הכד איכר"ש בלע"ז והן טרפסין: **מתלקט מהו**. כות מתלקט
שיצירא בלע"ז וגרע מכרעושה: **דגדלה**. נעקרה במקומה הרבה:
אחי כולה קיימת: רב נממן קרמא מתאה ס"ל: **כיסוףא דר**
(ד)מתחון אדום הוא כדאמרינן לקמן (פמח ז) כשהינא סומא: **דאגל**

אלו מרפות פרק שלישי חולין

מו.

עד ויעד בבבבב או עד ווא עד בבבב. מדלמח בפירקין (לקמן דף נה). כל
שיעורא דשיעורא חכמים להחמיר ליכא למפשט מידי דהני מיני
במשנה או בצרימא חל הכא מימרא היא: **ואם** תיפצי יאמר עד
ווא עד בבבב פי פרשה מהו. אף על פי שחל שמואל עד בין

הפרשות מ"מ מספקא ליה דלמא מחלת עובי פילול ראשון עד פילול שני שלמטה הימנו קרוי בין הפרשות ראשון ועד ולא עד בכלל ואיני יודע או שמא מספק עובי פילול ל"ו בין הפרשות שזהו בין הפרשות ממש אצל מה שהוא כנגד עובי החוט המתפלג לא מייקרי בין הפרשות יורטה אל ימי מוסם הכי מספקא ליה שמא ימי פרשות וחזון דהיינו

היה דבן פני ואייתו
בין אגפים ושלה ליה
לא ידענא אי משום
פני אי משום כבוד
וכו'; הא נשתיר
ע"ג דלא הוי כזית
נשתיר הימנה כזית
א קשיא הא ר' חייא
א דר' חייא זריק לה
לה סומינך עשרין

דאס דען צוין הפרשות ראשון קאמער
דערפאר וואס לאס איהם דפי
פרשה איז קרוי זיין הפרשות הכי לא
אמרינן שיהא טרפה אלף עד זיין
הפרשות ואין זה זיין הפרשות וכן
הוא קרוי זיין הפרשות האמה שניה
איז יודע וכלל שניה יש לו להיות:
ואם היצא יסור עד ועד בכה
פרשה עצמה מהו. פירש
בגורמס נפסק הפיול עצמה מזה
החוט מה ונראה לפיול דאס חמיו
לומר דעד ולא עד בכלל הוא מצי
למצינו בפרשה עצמה אחיל דפי
פרשה טרפה אלף אי פירש
כשרה לו ודאי ליכא למצני דכ"ס
פרשה עצמה ועוד י"ל דמצני אל
אס נפסק הפיול ברחוק ממקום
חיבורו כנגד חוט השדרה צדין פיול
ראשון לפיול שני שהוא זיין הפרשות
ראשון והשני לא מצי למצני אלף
אחיל עד בכלל: **וכאן** יא

ראשונה ושניה. הא דנקט שניה משום דלא הוה טרפה הוה שרץ
לנפשי כל הך בעיות שניה כמו בדרשוה: **למטה** חן האמנים.
יש להסתפק אם למטה ממקום חיבורן בגוף קאלר אם למטה
ממקום שסובבת על ו' המעוף דרשינן למטה ממקום עטש של כנף
המחזור בגוף: **ערוקא**. רבי יורא לא היה נרץ לברוח דלפניו
גבאי של מלך היה דנהג בגבולותא תליסר שנין דלמחר בפרק
הה בורר (פסחים סו:) דמי הוה אמר קיש נהרא למחא כי הוה חזי רבנן
רובי להו לך עמי צד מחצית: **הלכך** בעינן בריה במקום מה
ואמר בפרק שווא חיה. הי קיימא על פספקין לעיל (דף סח.)
הלכה דכדרי האומר נכוס: **ואמר** ה' קרבא תתא.
לומר עס עילאה דלי תתאה גידלא הא פסקין כמקור
דבעין תרוייהו ואם כן לא הוה ליה לא כרב סולא כשמואל:
אנשי

וזה היה אכולו דלא הוה חשיב ליה ורבי שמעון מטביל ליה דלא
 בו דקדק"ל (ברכות דף מד:) כל נפש משיב נפש וכדאמרין (לש"ל דף
 נט) שחזיר כו' להעלות אכורה שיחזור וירפא טרפה ולר' חייא לא
 ירדא בנמוס מרה בעינן כלקמן: **שעירין מקמינן**. רבי שמעון
 ור' זבדאי. גמרו מנייה הא מילתא כו' שאלמי בנמוס מרה יא:
 טערה קודמיה מנחם הלכות וכו' נראה לי מנאמתי. לישנא אחרינא
 וולא בנמוס אחד אלא חזי כו' כאן וכו' חזי כאן: **מרודד**. מרוקע
טערה בטרפשיה. כאן מעט וכאן מעט וכולה קיימת: **הא ח"כא**.
דא. מלבד אדום שהריאה מונחת בו. ורדא על שם ש
 שניטל קרום העינין והופשט כמו גלודה דמתינתין (לחמן דף נד:).
 כארינא

עין משפט
נר מצוה

סג א ב ג ד מ"י פ"ט
מה"י שחיטה הל' ג ד
סמג עשין סג עוש"ע י"ד
סימן לב סעיף ה ועין
בהג"ה:

כר ה מ"י שם פ"ח ה'
 כל סגן שם טו"ש
 י"ד מ"ח ספ"א ה'
 ס"ה ו' ז' מ"י שם ה' כ
 ולחמורא ועין כ"ח
 וכל"מ:
 ס"ה מ"י שם ה' כל
 טו"ש שם ספ"ה:
 ס"ז ט' מ"ח שם פ"ח הלכה
 א סגן שם טו"ש
 י"ד ס"י לו ספ"א:
 ס"ח י' מ"י שם טו"ש שם
 ספ"ב:

שיטה מקובצת

6) וכל אותו בין הפרשה
טרפה: 3) כשהיא מעורה
ודבוקה: 1) הא איכא
שהרי כולה קיימת: 7) על
שם שקרום ההחתון אדום:
5) ואיני יודע או שמא
מסוף עובי פצול ראשון
עד פצול ב' קרוי
בין הפרשות: 1) ממקום
ששוככות על הגוף דהיינו
למטה:

דבינו גרשום

[illegible]

(ח) לפי הגירסא שלפנינו נגמ' אינו מוכן מש"כ אבל לא שניה ואולי דגירסא אחרת היה לו דפרשה ראשונה בכלל מוח' אבל לא שניה וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones